

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ

ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙ ΦΑΥΣΤΑ

Ρώμη 326 μ. Χ.—Το δραματικόν τέλος ενός ειδικού της αυτοκρατορίας Φαύστου και του καίσαρος Κρίσπου.—Η Φαβία Μαξιμίνα, η Έλενη και ο Κρίσπος. Η οικογενειακή τραγωδία του Μεγάλου Κωνσταντίνου

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ.—ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τού κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

18ον
—Νάρθη γρήγορα ο καίσαρας Κρίσπος έδω!—τόν παρκαλάω, πέσο του. Τρέξε να τόν προβάτεις—τόρα βγήκε.

«Ο μουνοχός σηκώθηκε κι έφυγε τρέχοντας για να έχελεση τή διαταγή του.

«Ο αυτοκράτορας άρχισε να δημαγωγεί μπροστά στο θρόνο σκεπτικός και με το κεφάλι σκυμμένο. Ναι, τώρα ποιά πάλαιο ο έρεθισμός του, κατ'αλάνας πώς δεν είχε φανη καλάς διπλωμάτης, άφου ήφερο τή φύση του για του, άφου ήφερο πώς ή δια ρίζωνε πώτερο τίς πεποιθήσεις του και σύγχυσα το πέλαμα του.

«Υστερ' από λίγο φάνηκε να μπαίνει διασταχτικός στην αίθουσα ο καίσαρας. Πεπατούσε άργά, με το κεφάλι σκυμμένο και τή χείλη σφιγμένα. Τό χλωμό πρόσωπό του ήταν άκμα πιδ χλωμό και τή μάτια του γυάλιζαν βουρκοιωμένα. Στάθηκε πολύ μακριά άπ' τόν πατέρα του και περιέμενε μέ σκυπό το κεφάλι, ένω άπόφευγε να τόν κυτάξει.

«Ο Κωνσταντίνος τόν κυτάζε ήρεμα και τόν πλησίασε. Στάθηκε για μιά στιγμή άμυλητος μπροστά του και μετά άκούμπησε τή χείρα στούς ώμους του λέγοντάς του:

—Συχαροσε με Κρίσπο! Χαραυφέρηκα. Είμαστε, όμως, άνθρωποι κ' ή παραφορά δύσκολα συγκρατείται, πρό πάντων σ' άνθρωπο σαν και μένα που ο τόσος φροντίδες, ο τόσος υποκρίσεις, ο τόσος γενικά σκοπούρες, τούδουν έξουθενώσει τή νεύρα. Έλα, πέσο μου πώς με συχαυρες... Πρέπει.

«Ο Κρίσπος κούνησε το κεφάλι του κ' ύστερ' από τή ζήτηση συγγνώμης του πατέρα του ένοιωσε ένοχος.

—Με συχαυρες, πατέρα... ψιθύρισε.

«Εκείνος κούνησε το κεφάλι του και τού ειπε:

—Έλα να καθίσης κοντά μου να σου πω και κάτι... Τό ξέρω πώς δεν είναι εναντίον μου, μα πώς έναίνωνοσαι άπό έσφαλμένη δικαιοσύνη. Δέ μπορείς να ήης πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τή εξουσία και σ' άριστερά τή διαφορά. Πώς με μιά εσφαλμένη ένεργεια θά σπείρω τή διαφορά σ' ελόκληρη τήν άνθρωπότητα. Πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τόν σπόρο τής σωτηρίας τής άνθρωπότητας και πρέπει να τόν σπείρω. Και για να τόν σπείρω και να καρποφορήσει πρέπει να φύωρω όλα τή παρτάσια. Έλπίζω πώς θά έσοκασιστή ή εθιμοκρίσια σου και θά με βοηθήσης στο δύσκολο έργο μου.

Κρατώντας τόν άπ' τού χέρι έρτασαν μπροστά στο θρόνο του. «Ανέστηκαν τίς θαυμάσιες τής εξέδρας και κάθισε, ένω τού έδειξε τόν διπλανό τής αυτοκαρτέρας.

—Κάθισε 'δω, Κρίσπο... Τό ξέρω πώς με θεωρείς όπο-

κριτή πώς υποκρίνομαι τόν χριστιανό για ναχω τήν εύνοια τών χριστιανών πούνα ή πλειονότητα και πού κάθε μέρα μεγαλώνει. Δεν ήρνίμαι πώς κ' ή πολιτική σκοπιμότητα είναι στη μέση, και μάλλον σε τση μοίρα, μα κείνο πού με έσπρωξε κοντά τους είναι ή άλήθεια τής θρησκείας τους. Πρό είκοστέρων χρόνων—χίλιάρως άκμα στο Διοκλήτιανό στη Νικομήθεια—γνώρισα τήν εθνική διαβαρότητα σ' όλο τής τού μεγαλειό και σιγάσθηκα κάθε εθνικό. Έξ αίτίας τής πθανών μυριάδες άθωοι κ' άνάμεσα τους ο φίλος μου ο Γεώργιος Καπαδόκης (ο Άγιος Γεώργιος), Κ' είδα με τή ίδια μου τή μάτια τή βασανιστήρια τους μέσα στ' άμφιθέατρα και τούς ιππόδρομους. Νά έβλεπης να τούς ρίχνουνε λυωμένο μολύβι στο λαίμο, να τούς γέβρουνε με δστρακα μέχρι τή κόκκαλα και να τούς ρίχνουνε ζύδι κ' άλλα στίς πληγές; να τούς κόβουνε κομμάτια σάρκας και να τούς ρίχνουν να τή φάνε τή θηρία. Νά τούς κρατάς ήρεμα και τόν πλησίασε. Στάθηκε για μιά στιγμή άμυλητος μπροστά του και μετά άκούμπησε τή χείρα στούς ώμους του λέγοντάς του:

—Συχαροσε με Κρίσπο! Χαραυφέρηκα. Είμαστε, όμως, άνθρωποι κ' ή παραφορά δύσκολα συγκρατείται, πρό πάντων σ' άνθρωπο σαν και μένα που ο τόσος φροντίδες, ο τόσος υποκρίσεις, ο τόσος γενικά σκοπούρες, τούδουν έξουθενώσει τή νεύρα. Έλα, πέσο μου πώς με συχαυρες... Πρέπει.

«Ο Κρίσπος κούνησε το κεφάλι του κ' ύστερ' από τή ζήτηση συγγνώμης του πατέρα του ένοιωσε ένοχος.

—Με συχαυρες, πατέρα... ψιθύρισε.

«Εκείνος κούνησε το κεφάλι του και τού ειπε:

—Έλα να καθίσης κοντά μου να σου πω και κάτι... Τό ξέρω πώς δεν είναι εναντίον μου, μα πώς έναίνωνοσαι άπό έσφαλμένη δικαιοσύνη. Δέ μπορείς να ήης πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τή εξουσία και σ' άριστερά τή διαφορά. Πώς με μιά εσφαλμένη ένεργεια θά σπείρω τή διαφορά σ' ελόκληρη τήν άνθρωπότητα. Πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τόν σπόρο τής σωτηρίας τής άνθρωπότητας και πρέπει να τόν σπείρω. Και για να τόν σπείρω και να καρποφορήσει πρέπει να φύωρω όλα τή παρτάσια. Έλπίζω πώς θά έσοκασιστή ή εθιμοκρίσια σου και θά με βοηθήσης στο δύσκολο έργο μου.

Κρατώντας τόν άπ' τού χέρι έρτασαν μπροστά στο θρόνο του. «Ανέστηκαν τίς θαυμάσιες τής εξέδρας και κάθισε, ένω τού έδειξε τόν διπλανό τής αυτοκαρτέρας.

—Κάθισε 'δω, Κρίσπο... Τό ξέρω πώς με θεωρείς όπο-

κριτή πώς υποκρίνομαι τόν χριστιανό για ναχω τήν εύνοια τών χριστιανών πούνα ή πλειονότητα και πού κάθε μέρα μεγαλώνει. Δεν ήρνίμαι πώς κ' ή πολιτική σκοπιμότητα είναι στη μέση, και μάλλον σε τση μοίρα, μα κείνο πού με έσπρωξε κοντά τους είναι ή άλήθεια τής θρησκείας τους. Πρό είκοστέρων χρόνων—χίλιάρως άκμα στο Διοκλήτιανό στη Νικομήθεια—γνώρισα τήν εθνική διαβαρότητα σ' όλο τής τού μεγαλειό και σιγάσθηκα κάθε εθνικό. Έξ αίτίας τής πθανών μυριάδες άθωοι κ' άνάμεσα τους ο φίλος μου ο Γεώργιος Καπαδόκης (ο Άγιος Γεώργιος), Κ' είδα με τή ίδια μου τή μάτια τή βασανιστήρια τους μέσα στ' άμφιθέατρα και τούς ιππόδρομους. Νά έβλεπης να τούς ρίχνουνε λυωμένο μολύβι στο λαίμο, να τούς γέβρουνε με δστρακα μέχρι τή κόκκαλα και να τούς ρίχνουνε ζύδι κ' άλλα στίς πληγές; να τούς κόβουνε κομμάτια σάρκας και να τούς ρίχνουν να τή φάνε τή θηρία. Νά τούς κρατάς ήρεμα και τόν πλησίασε. Στάθηκε για μιά στιγμή άμυλητος μπροστά του και μετά άκούμπησε τή χείρα στούς ώμους του λέγοντάς του:

—Συχαροσε με Κρίσπο! Χαραυφέρηκα. Είμαστε, όμως, άνθρωποι κ' ή παραφορά δύσκολα συγκρατείται, πρό πάντων σ' άνθρωπο σαν και μένα που ο τόσος φροντίδες, ο τόσος υποκρίσεις, ο τόσος γενικά σκοπούρες, τούδουν έξουθενώσει τή νεύρα. Έλα, πέσο μου πώς με συχαυρες... Πρέπει.

«Ο Κρίσπος κούνησε το κεφάλι του κ' ύστερ' από τή ζήτηση συγγνώμης του πατέρα του ένοιωσε ένοχος.

—Με συχαυρες, πατέρα... ψιθύρισε.

«Εκείνος κούνησε το κεφάλι του και τού ειπε:

—Έλα να καθίσης κοντά μου να σου πω και κάτι... Τό ξέρω πώς δεν είναι εναντίον μου, μα πώς έναίνωνοσαι άπό έσφαλμένη δικαιοσύνη. Δέ μπορείς να ήης πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τή εξουσία και σ' άριστερά τή διαφορά. Πώς με μιά εσφαλμένη ένεργεια θά σπείρω τή διαφορά σ' ελόκληρη τήν άνθρωπότητα. Πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τόν σπόρο τής σωτηρίας τής άνθρωπότητας και πρέπει να τόν σπείρω. Και για να τόν σπείρω και να καρποφορήσει πρέπει να φύωρω όλα τή παρτάσια. Έλπίζω πώς θά έσοκασιστή ή εθιμοκρίσια σου και θά με βοηθήσης στο δύσκολο έργο μου.

Κρατώντας τόν άπ' τού χέρι έρτασαν μπροστά στο θρόνο του. «Ανέστηκαν τίς θαυμάσιες τής εξέδρας και κάθισε, ένω τού έδειξε τόν διπλανό τής αυτοκαρτέρας.

—Κάθισε 'δω, Κρίσπο... Τό ξέρω πώς με θεωρείς όπο-

κριτή πώς υποκρίνομαι τόν χριστιανό για ναχω τήν εύνοια τών χριστιανών πούνα ή πλειονότητα και πού κάθε μέρα μεγαλώνει. Δεν ήρνίμαι πώς κ' ή πολιτική σκοπιμότητα είναι στη μέση, και μάλλον σε τση μοίρα, μα κείνο πού με έσπρωξε κοντά τους είναι ή άλήθεια τής θρησκείας τους. Πρό είκοστέρων χρόνων—χίλιάρως άκμα στο Διοκλήτιανό στη Νικομήθεια—γνώρισα τήν εθνική διαβαρότητα σ' όλο τής τού μεγαλειό και σιγάσθηκα κάθε εθνικό. Έξ αίτίας τής πθανών μυριάδες άθωοι κ' άνάμεσα τους ο φίλος μου ο Γεώργιος Καπαδόκης (ο Άγιος Γεώργιος), Κ' είδα με τή ίδια μου τή μάτια τή βασανιστήρια τους μέσα στ' άμφιθέατρα και τούς ιππόδρομους. Νά έβλεπης να τούς ρίχνουνε λυωμένο μολύβι στο λαίμο, να τούς γέβρουνε με δστρακα μέχρι τή κόκκαλα και να τούς ρίχνουνε ζύδι κ' άλλα στίς πληγές; να τούς κόβουνε κομμάτια σάρκας και να τούς ρίχνουν να τή φάνε τή θηρία. Νά τούς κρατάς ήρεμα και τόν πλησίασε. Στάθηκε για μιά στιγμή άμυλητος μπροστά του και μετά άκούμπησε τή χείρα στούς ώμους του λέγοντάς του:

—Συχαροσε με Κρίσπο! Χαραυφέρηκα. Είμαστε, όμως, άνθρωποι κ' ή παραφορά δύσκολα συγκρατείται, πρό πάντων σ' άνθρωπο σαν και μένα που ο τόσος φροντίδες, ο τόσος υποκρίσεις, ο τόσος γενικά σκοπούρες, τούδουν έξουθενώσει τή νεύρα. Έλα, πέσο μου πώς με συχαυρες... Πρέπει.

«Ο Κρίσπος κούνησε το κεφάλι του κ' ύστερ' από τή ζήτηση συγγνώμης του πατέρα του ένοιωσε ένοχος.

—Με συχαυρες, πατέρα... ψιθύρισε.

«Εκείνος κούνησε το κεφάλι του και τού ειπε:

—Έλα να καθίσης κοντά μου να σου πω και κάτι... Τό ξέρω πώς δεν είναι εναντίον μου, μα πώς έναίνωνοσαι άπό έσφαλμένη δικαιοσύνη. Δέ μπορείς να ήης πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τή εξουσία και σ' άριστερά τή διαφορά. Πώς με μιά εσφαλμένη ένεργεια θά σπείρω τή διαφορά σ' ελόκληρη τήν άνθρωπότητα. Πώς στο δεξι μου χέρι κρατάς τόν σπόρο τής σωτηρίας τής άνθρωπότητας και πρέπει να τόν σπείρω. Και για να τόν σπείρω και να καρποφορήσει πρέπει να φύωρω όλα τή παρτάσια. Έλπίζω πώς θά έσοκασιστή ή εθιμοκρίσια σου και θά με βοηθήσης στο δύσκολο έργο μου.

Κρατώντας τόν άπ' τού χέρι έρτασαν μπροστά στο θρόνο του. «Ανέστηκαν τίς θαυμάσιες τής εξέδρας και κάθισε, ένω τού έδειξε τόν διπλανό τής αυτοκαρτέρας.

—Κάθισε 'δω, Κρίσπο... Τό ξέρω πώς με θεωρείς όπο-

Πατρικά ήμερονύκτια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Μεγάλη κίνηση τουριστών παρτηρήθη τήν Κυριακή.

—Είς τούτο συντέλεσε άφ' ένος ο άρατος καιρός και άφ' έτέρου ή ποδοσφαιρική συνάντησις 'Ολυμπιακού και Πανελευσινιακού.

—Τό πολύνεκρο δυστύχημα τής Ροδοδάκης άς ανυπέστη έπί τέλους και όδηγούς, πού τρέχουν συνήθως με ταχύτητα άεροπλάνου.

—Άλλα παραλλήλως και τής Σ.Π.Α.Π. ό όποιοι δεν έχουν υπομονή τού σύστημα προετοιμασίας, όπως γίνεται σ' όλα τα πολιτισμένα Κράτη.

—Άλλα δέ εφοδίαση τή σημαία τών φυλακίδων με αυτόματους ηλεκτρικούς σηματοφύρες.

—Λόγω τής αέριανής κίνησης τρούφορών, τού διατυχημάτια είναι άναπόφευκτα.

—Τήν Παρασκευή καταπλέουν στον λιμένα μας δύο άντιποπυλικά τού δου στολούπιδ τόν πλοίαρχου Κάρρου Χόλλ.

—Τά πλοία θά παραμείνουν έδω πέντε ήμερες.

—Αι μαθητικά χοροδία τού Α. Γυμνασίου 'Αρρέων και τού Β' 'Θλητών έτοιμάζονται για συναυλία.

—Η όποια κατά πάσαν πιθανότητα θα δοθή στο 'Αρχαίο 'Αδειο τής πόλεως, εντός τού σχολαίου έτους.

—Εξυμνηστικό στη ρύθμια τής Τροχαίας κίνησης ο φωτεινοί σηματοφύρες τής όδου Κορινθίων—Κολοκοτρώνη.

—Στό σημείο αυτό παρουσιάζεται ζώρηη κίνησης τρούφορών και ή τοποθετήσις τών ήτο άναγκαία.

—Τό 'Επαγγελματικό και Βιοτεχνικό 'Επιτελετήριο Πατρών μετέφερε τή γραφεία του από τήν όδου Ρ. Φεραίου τής όδου Κορινθίων, μεταξύ 'Αγίου Νικολάου και 'Ερμού (πρώην οίκια Β.Δημητροπούλου).

—Πλήθος πιστών ήρχισαν να χόρτ τήν έσπέρα να έπισκέπεται τόν ναόν 'Αγ. Νικολάου Λεώκας.

—Διά σήμερα, κυρίως τό άπόγευμα, προβλήματα κομποσπορη είς τόν γραφικόν ναόν τής Λεώκας.

—Επίσης κατά έκτακτονόδα ο συμπολιταί έπισκέπτοντο τόν ένταθα ναόν τού 'Αγ. Νικολάου.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διανυκτερεύοντα

Κοντογιάννη 'Ιωάν. Γούναρη 19, Γεωργιανόπουλου Κληρ. 'Αλεξ. 'Υψηλάντου 143.

Συνταγματικά ΙΚΑ

Κουραμάς Α. Πλ. Γεωργίου Α', Καστογιάννη Γεωργίου, Κορινθίων 323, Κοινοτική 'Αγ. Νικολάου 49, Σιγιάλας Γεώργ. Γούναρη 45, Ρηγοπούλου 'Ελένη 'Αγ. Ανδρέου 114, Εξαγγελίου 'Αρ. Γερμανού 35, Οικονομίου 'Αγγ. Κορινθίου 195.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Ο ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΜΕ 5-3 ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ-ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟΣ 2-0

Οι φιλαθλοι που παρακολούθησαν τόν προχθέςινόν άγώνα μεταξύ 'Ολυμπιακού Πατρών—Πανελευσινιακού διεπίστωσαν οί μόνου τόν κατά τήν διάρκειαν τού άγώνος, πόσον δικαίον είναι αυτή ή στήλη, όταν έτόνισαν ότι ή όμας τού Πανελευσινιακού είναι ένα θαυμαστό συγκρότημα. Πραγματικά οί θεατοί τού άγώνος απειμυμωθσαν προχθές ένω τού παραπάνω, διατί άπήλασαν ένα έξαιρετικό Πανελευσινιακό, μιά όμαδα πού γνωρίζε να παίζη νόμο τού ποδοσφαίρου, μπορούμε να πούμε τό καλύτερο συγκρότημα πού έχει περάσει τά τελευταία χρόνια από τά γήπεδα τών Πατρών.

Η όμας τής 'Ελευσίνος άνέπτυξε άραίο παγινιδί και ίδιαν άνελεγχή προχθές νικήτρια και μάλιστα με τό εύρο σκορ τών 5-3 τερμάτων. Η άμυνα τής ήτο σταθερά και ή έπιθεσία τής έξαιρετικά έπικίνδυνη. 'Ολόκληρος ή όμας έκινείτο με μίαν καταπληκτική εύχρειαν, τά γρη κρατούνσαν πάντοτε ήνα όμας ταν, οί κωνηγο ήσαν τās περισσότερας φορές έντεταξέ έξαιρεκρίστες και έτοιμοι διά σκόρ. Καλύτερο παίκτα τού Πανελευσινιακού ήσαν ο σέντερ—μπάκ Μουρίτης, τή χάφ Καρμπόνης και Δήμιος, οί κωνηγο 'Αδάμ, Καρποβίνης και Καπαρός οί θ θαυμάσιος νεαρός μέσα δεξιά Μουράτης, οί όποιοι κατέληξαν με τό παγινιδί του και έπέτυχε τρία ώρατια τέρματα.

Δέν μπορούμε όμως δυοτυχώς να πούμε τά ίδια και διά τόν 'Ολυμπιακό. Η Πατρινή όμας ύστερα προχθές έν συγκροτεί με άλλας εμφανίσεις τής και διά πρώτην φοράν έφέτος σκόρ τού τραγικού δυστυχισματος παρά τήν Ροδοδάκη. Οί Πατρινοί φιλαθλοι έκφάρων τά βαθώτα συλλυπητήρια και τήν συμπάθειαν αυτών προς τόν Σύλλογο τού Πανελευσινιακού και προς τόν δοκιμασθέντα εύγενή φιλαθλο κόνιον τής έργατού πόλεως.

—1.857 εισιτήρια

Κατά τόν προχθέςινόν άγώνα μεταξύ 'Ολυμπιακού Πατρών—Πανελευσινιακού «έκόπησαν» 1.857 εισιτήρια.

—Η Παναχαϊκή ένίκησε τόν Πανηλεϊακό 2-0

Η Παναχαϊκή μεταβάσα προχθές είς Πύργον, έπεβλήθη τού Πανηλεϊακού με 2-0. Τά τέρματα έσημειώσαν ένω τού β' ήμιχρον οί Ζέμης και Βεργίνης.

—Οί προχθέςινοί άγώνες τού μπάσκετ

Κατά τόν προχθέςινόν άγώνα διά τού πρωτάθλητα μπάσκετ, τού Σκαγιουπούλειον έπεβλήθη τού Πατριακού με 48-47.

Επίσης έης 'Αργινού ή Γυν. 'Εταιρία ένίκησε τόν 'Απόλλωνα Πατρών.

—Οί άγώνες τών τοπικών πρωταθλημάτων

Διά τά τοπικά πρωταθλήματα έσημειώσαν προχθές τά ακόλουθα αποτελέσματα:

'Αετός Πατρών—Ζαβλάνη 1-1, Πανιώνιος—Έελπίς 3-0, 'Ε. ΣΥΝΕΧΕΙΑ είς τήν 3ην σελίδα

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΓΙΟΡΤΑΣΑΜΕ προχθές τήν προσφορά τής Μάννας στη ζωή. Και δικαίως γονατίσαμε και τής φιλήραμε τό γέρικο χεράκι τής γής.

Κάναμε όμως μιά παράλειψη. Ξεχάσαμε ότι μέσα στο σπίτι υπάρχει και κάποιο άλλο σεβάσιμο πρόσωπο. Η μάνα τής γυναίκας μας. Η πεθερά μας. Αυτή δέν τήν προσέξαμε. Ούτε πού νόμισαμε τά μάτια τής πού μάς κυτούσαν στοργικά και παρακλητικά, όπως τό βλέμμα τού θαρμένου σκόλου, πού προσέμενε τό χέρι για να ριχτή ή να σου φιλήση τά πόδια, να έκδηλώση τή λατρεία του.

Είπασιτε, μά τόν ξενίο Δια, άδικο. Και πούλό παρεξηγή μνοι.

Καί θά έξηγηθώ...

Πρέπει κάποτε αυτή ή μεγάλη παρεξηγή να πέση. Είναι τέρστιον σφάλμα να λέγεσαι, ότι γαμπρός και πεθερά, είναι δύο έχθροι θανάσιμοι, πού ο ένας μάχεται τόν άλλο είτε φανερά, είτε ύπουλα.

Κατά κανόνα (βέβαια πάντα άπαρνούμεν εξαίρεσεις) οί πεθερές λατρεύουν τούς γαμπρούς τους. Τούς βλέπουν σαν παιδιά πού έφυγαν από τήν άγκαλιά μιάς άλλης μητέρας κ' ήρθαν στη δική τους. Τούς αισθάνονται σαν ένα πρόσωπο άγαπημένο πού ήρθε στο σπίτι να δώσει με τή παρουσία του νέα ζωή, νέα χαρά.

Ξέρω πεθερές πού βροσκοντα στα μαχαίρια με τίς κόρες τους, έξ αίτίας τού γαμπρού. Ναι, πολλές, χιλιάδες αυτές οί καλές μητέρες πού βλέπουν τίς κόρες τους να μιλάνε από έλλειψη πείρας και ύπομονης—και να συμπεριφέρονται άσχημα στούς συζύγους τους. Τούς κάνουν κρυφά και φανερά παρρησίους. Τίς συμβουλεύουν. Τίς μαλώνουν.

Υπάρχουν πεθερές πού άγανατίζουν τούς γαμπρούς περισσότερο από τά πραγματικά παιδιά τούς.

Γιατί και ο γαμπρός, άναπαί τήν πεθερά του. Τή βλέπει με άλλο πρίσμα, άπ' ότι οί άλλοι νομίζουν ότι τή βλέπει. Άνα καμία φορά δημιουργείται φασαρία στο σπίτι, τήν έχει δημιουργήσει και συνταυλοίη ή γυναίκα, ή σύζυγος. Βέβαια, τή μικρομυφία, ή φτώχεια, ή άνεχεια, κάνουν πολλές φορές να σκορπίσει ή άγάπη.

Άλλά γ' αυτό ήμεις δέν σκοτώνονται άδελφία; Δέν δολοφονούνται γονεΐς; Πλήθος οί άμαρτίες από τά συμπεριφέροντα...

Δι' ΕΤΙΧΕΙΡΗΣΙΝ ή μεγάλη οικοδομή, πωλείται οικόπεδο έν 450 τ. μ. με δύο προσόψεις, επί τής Λεωφόρου Αγίας Σοφίας (πρώην όδου Κορινθίων). Πληροφορία τήλ. 25-41.

ΑΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, άσχολληθείς επί τετραετίαν με φροντιστηριακά μαθήματα, αναλαμβάνει τήν κατάρτιση μαθητών, ύπομηθλον Γ. Γεωργιανού. Πληροφορία κ. Γεωργιανού, όδός Γερμανού 131, τήλ. 40-42, ώραι 2-10 π. μ.

ΕΡΓΑΤΗΡΙΑ γυναικείων φορεμάτων 18 έτών, ζήτησαν Πληροφορία και συνενώσεις: Μοδίστα Κατίνα Σαυροπούλ, πάροδος Μεσογύγιου 37.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άνώγειος οίκια εκ 4 δωατιών, εύχρηστού κήλ, ταράτσας, Ο3 και λοιπών χρεωδών. Πληροφορία 'Αλεξ. 'Υψηλάντου 129α.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο διαμετρήματα μετά κουζίνας, άνώγειος, είς κεντρικόν σημείον τής πόλεως. Πληροφορία ύπομηθματοποιού κ. Κουλέλη, Κανακάρη 85.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμετρήματα εκ 4 δωατιών και λοιπών χρεωδών, επί τής όδου 'Αλεξ. 'Υψηλάντου 43. Πληροφορία έκει, 2ος όροφος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ίσογειον καινούργης διαμετρήσεως εκ 3 δωατιών και λοιπών χρεωδών, δι' άνδρόγυνον, είς τή 'Υψηλή 'Αλώνια, Βύρωνος 18. Πληροφορία έκει.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ίσόγειος οίκια καινούργης εκ 3 δωατιών, κήλ, λουτροκαμινί, κουζίνας, αούλης, θερμωσάντων, ηλεκτρικού Ο3 είς κεντρικώτατην θέσιν τής άνω πόλεως. 'Ενοικιο Λογικών. Πληροφορία Γ. Ράδσην, καφερείον Κουτρομάνου, πλατεία Γεωργίου Α', τήλ. 35-32.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άνώγειος κατοικία εκ 5 δωατιών επί τής όδου 'Αγίου Διονυσίου. Πληροφορία Κανακάρη 160α, δικηγορικό γραφείο.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια παρά τόν Προφήτην 'Ηλιαν. Πληροφορία Ρήγα Φεραίου 50, οίκια.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άθλητική μεγάλη, ταμεινταριωμένη, επί τής όδου 'Οθωνος—'Αμαλίας 107β, πλθρον Τελεωνίου. Πληροφορία έκει.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια άνώγειος εκ 5 δωατιών κήλ, χρεωδών, επί τής όδου Λασκάρους (τέρμα). Πληροφορία είς τό κατοικόματι ή τήλ. 27-23.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ νεόκτιστος οίκια εκ 3 ή και 5 δωατιών ακριβώς είς τήν πρώτην στανιον αυτοκινητίν τής 'Αρόης διά παραθερισμόν ή και διαρκείας. Πληροφορία κ. Σαυροπούλου, έκει.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ νεόκτιστος οίκια επί τής όδου Σαρανταπόρου 11 έναντι Ε.Α.Π., εκ τριών δωατιών, κουζίνας, ντους, ρεζιματος Ο3 και λοιπών χρεωδών. Πληροφορία Σαρανταπόρου 13.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια εκ κεντρικόν θέσιν εκ 4 δωατιών με τά βελοθηρικά χάρων. Πληροφορία φαμακείον Α. Καρλαμά, τήλ. 22-45.

Υπάρχει ή άνθρώπινη, ή βουβή και ή ήσυχη, σαν τό νερό που κυλάει γαλήνια πάνω στη χλόη και δροσοποιεί τή γή.

Η πεθερά, τό επαναλαμβάνω, αισθάνεται άπέραντη άγάπη στο γαμπρό τής.

Και στη ύφή τής; Στη γυναίκα τού παιδιού τής; Έδω, τά πράγματα άλλαζον. Και τούτο γιατί πρόκειται να κινήση δύο γυναίκες. Δυό κόσμως διαφορετικούς. Τήν έπιθεση και τή άμυνα. Τό παρελθόν και τό μέλλον. Τή συνήθεια με τή νέα κατάσταση.

Ποιά έχει δική; Ποιά τό άδικο; Άν άκούσης τή μιά, θά τά βρης όλα σωστά. Άν σου μιλήση ή άλλη, θά τήν δικαιολογήσης κ' αυτή. Και οί δυό έχουν δικαίω, από τήν ίδια πηγή. Τό παιδί τής μιάς 'Ο άντρας τής άλλης. Δίχως πού πρέπει να σβήση ή ίδια βύση. Συγκρούσεις ψυχικές. Τό τέλος άγανατίζει με τήν άρχή. 'Επιφανειακή ή άγάπη. 'Ενδομυχη ή διάσταση.

Κατά κανόνα: 'Όχι. 'Υπάρχουν κ' από τά δυό στρατόπεδα οί ήμεις και οί γαλήνιος ύπαρξεις. 'Υπάρχει και κατάνοηση και ή άνθρώπινη. Καμμία φορά φυτρώνει και βλασταίνει και ή άγάπη, όποτε ή εύτυχία στο σπίτι βασιλεύει. Και είναι εύτυχία ο άντρας πού νοιάζει ν' άγαπά ή μάνα τήν γυναίκα να σβείται τή μητέρα του σά μάνα τής.

Άν ρίξουμε λίγο τόν έγωισμό, όλα είναι μετροτά να γίνων.